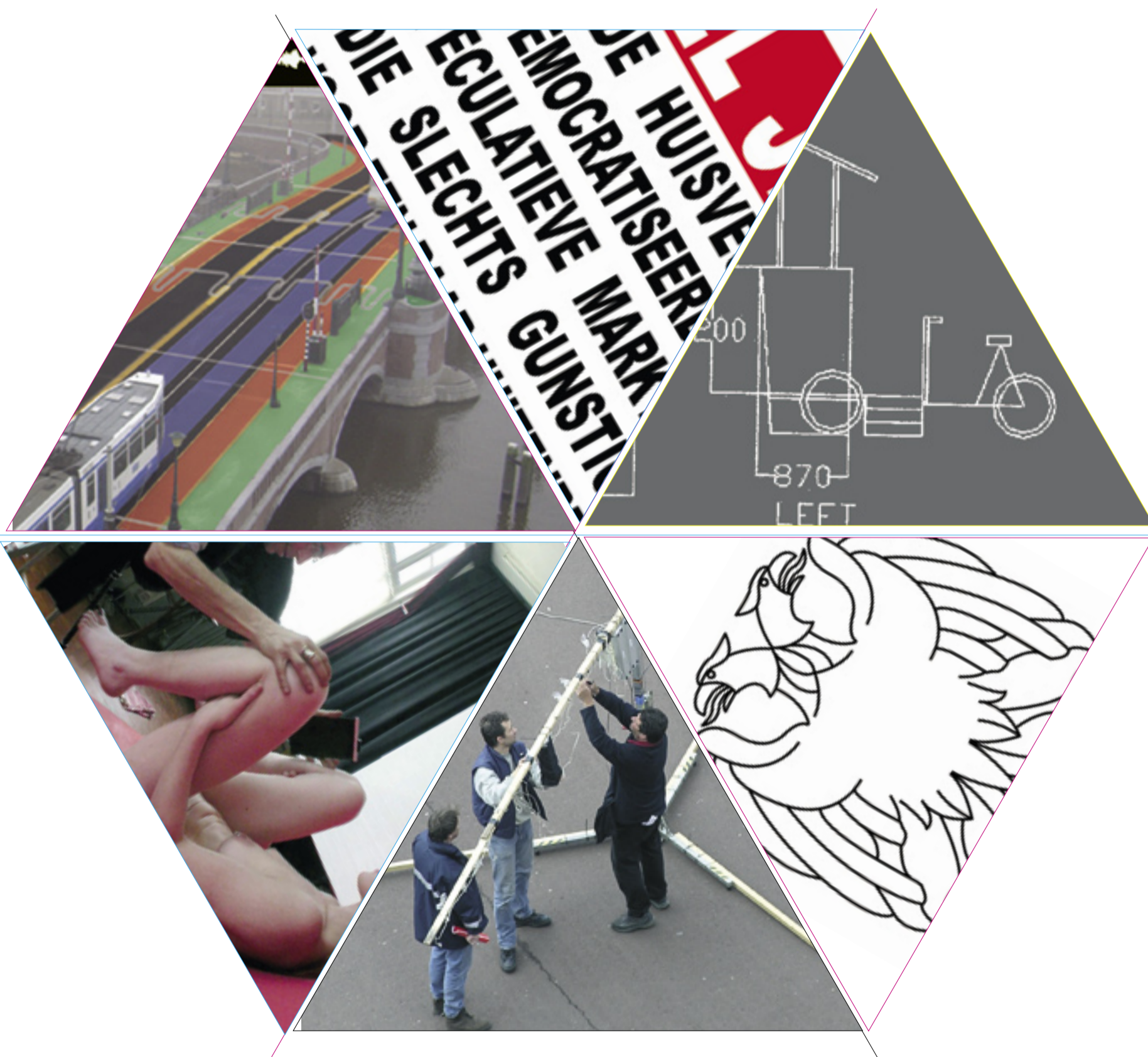

De Pijpkrant

ONAFHANKELIJKE BUURTKRANT SPECIALE UITGAVE VAN WIJKCENTRUM CEINTUUR EN SKOR, 34ste JAARGANG, NUMMER 7 | SEPTEMBER 2004

Quicksand in De Pijp

**zes internationale kunstenaars
keren De Pijp binnenste buiten**

Dit nummer van de Pijprant is een special. Vanaf 24 september tot begin januari 2005 vindt op diverse plekken in De Pijp een serie kunstprojecten plaats. De Pijprant is samengesteld en vormgegeven door de kunstenaars zelf. U vindt er het programma en een toelichting op de kunstwerken. De redactie van de Pijprant gaf voor deze bijzondere gelegenheid graag het stokje over aan de gastredactie.

Het idee om in De Pijp een kunstproject in de openbare ruimte te houden, is een aantal jaren geleden ontstaan. Het kostte tijd om tenslotte tot een goede formule te komen: De Pijp binnenste buiten laten halen door internationale kunstenaars en hen te laten reageren op wat hen opvalt in De Pijp. Voor het noodzakelijke contact tussen de kunstenaars en de buurt zouden de wijkinstellingen zorgen.

Vanaf het begin waren bij dit project betrokken: Stichting Kunst en Openbare Ruimte, Wijkcentrum Ceintuur, Combiwel en De Kunstzaak. De Diversmarkt van Ines den Rooijen die zij op 20 maart van dit jaar organiseerde tijdens het Babelfestival van het Ostadetheater, was een geslaagde uitwerking van het oorspronkelijke concept. Eind december 2003 zag het er echter naar uit dat het bij dit project zou blijven: de schuw voor een hele serie projecten was er uit, onder andere omdat financiering lange tijd onzeker bleef.

De Appel

Een week voor Kerst 2003 benaderden Victor Palacios en Amiel Grumberg, beide curatoren voor Quicksand in De Appel, de Stichting Kunst en Openbare Ruimte aan de Ruysdaelkade. Zij organiseerden in april en mei van dit jaar in Kunstruimte De Appel de tentoonstelling Quicksand. Een tiental veelbelovende beeldende kunstenaars van over de hele wereld presenteerden er hun werk, begeleid door een aantal jonge tentoonstellingsmakers uit Nederland en daarbuiten. Een van de kunstenaars, Sebastian Romo, wilde naast de tentoonstelling ook iets doen in de openbare ruimte: een licht- en geluidsproject op een brug die open en dicht kan.

Palacios en Grumberg raakten er snel van overtuigd dat je op een termijn van drie, vier maanden een dergelijk project alleen kan realiseren wanneer je gebruik maakt van een bestaand netwerk en infrastructuur. En die was er in De Pijp. Afsproken werd om ook de andere kunstenaars van Quicksand te vragen mee te werken aan een serie beeldend kunst- projecten in De Pijp. En was de verbindende schakel tussen De Appel in de Nieuwe Spiegelstraat en De Pijp nou niet juist SKOR – schitterend gehuisvest in het vroegere gemaal op het meest noordwestelijke puntje van De Pijp?

Binnen twee weken lag er een pak papier: een analyse van De Pijp en de eerste voorstellen van vijf kunstenaars. Daarna ging het snel, want we wilden liefst zoveel mogelijk realiseren gedurende de tentoonstellingsperiode in De Appel. Er werden contacten in de buurt gelegd, versnelde procedures bij subsidiënten doorlopen en dankzij internet werd er door geproduceerd, ook al zat de een in Parijs, de ander in Mexico Stad en weer een ander in San Sebastian of Seoul.

Quicksand in De Pijp

De hoeveelheid papier die nodig bleek te zijn om de plannen in de buurt van uitvoerbaarheid te brengen, veroorzaakte schaarste op de internationale houtmarkt. Het zag er naar uit dat slechts één werk, dat van Mircea Cantor, rond de openingsdatum van Quicksand op 1 april zou kunnen worden gerealiseerd. Op zaterdag 3 april om 12 uur 's middags verzamelde zich een kleumend groepje mensen op het winderige Marie Heinekenplein om op dit merkwaardige tijdstip het afsteken van een vuurwerk te bewonderen. De wind zwol aan, de vuurwerkconstructie woei om en de provinciale toezichthouder was genoopt het project af te blazen. Teleurgesteld dropen kunstenaars, sympathisanten en begeleiders af naar een plek ver uit de buurt van De Pijp, ergens in de Jordaan, om hun teleurstelling te verdrinken.

Gelukkig waren we wel al tot de conclusie gekomen dat voor de andere projecten meer tijd genomen moest worden. In de afgelopen maanden is er een hecht clubje ontstaan van medewerkers van SKOR en Combiwel onder aanvoering van Colette Appeldoorn en Astrid Schumacher, dat een voortdurende stroom van mails in dossiers en realiseerbare evenementen wist te verwerken. Het enthousiasme waarmee het project werd ontvangen door de Dienst Infrastructuur Verkeer en Vervoer, Nuon en Dynamicom, het GVB, de genereuze houding van het Amsterdams Fonds voor de Kunst, de uitermate coöperatieve houding van het Maison Descartes en niet te vergeten Stadsdeel Amsterdam Oud Zuid, hebben in zeer belangrijke mate bijgedragen aan deze serie kunstprojecten in de openbare ruimte in De Pijp.

Wij hopen dat met dit project een belangrijke bijdrage wordt geleverd aan een bekljvend cultureel klimaat in De Pijp.

Herbert Koobs, de Pijprant / Buurtbeheer De Pijp
Tom van Gestel, Stichting Kunst en Openbare Ruimte

This is a special edition of de Pijprant. From September 24 through early January 2005 De Pijp neighborhood will be the scene of a series of art projects at a range of locations in the neighborhood's streets and open spaces. The editors of De Pijprant invited the artists to put together this special edition telling their own story of the program and their projects.

The idea of an art project in the streets of De Pijp was originally launched some years back, but it took some time before it took its final shape – inviting an international group of artists to turn De Pijp inside out and to examine and respond to what they found. Local bodies and neighborhood centers were to set up and maintain contacts between artists and residents.

The Foundation for Art and Public Space (SKOR) joined by local organizations Wijkcentrum Ceintuur, Combiwel, and De Kunstzaak, was involved right from the start. However, by the end of December 2003 it began to look as if the project had reached a dead end. The drive to organize a whole series of projects had been lost, partly because for a long while it looked unlikely that any funding could be found. However, the Diversmarkt, organized by Ines den Rooijen during the Ostadetheater's Babel Festival in March this year, looked to provide a highly successful detailing of the original concept.

Exhibition at De Appel Gallery

However, a week before Christmas 2003, Victor Palacios and Amiel Grumberg, curators at Kunstruimte De Appel gallery, approached SKOR. They were organizing Quicksand, an exhibition to take place in April and May this year. Quicksand was to bring together ten promising artists from around the world, supported by a group of young exhibition designers from the Netherlands and elsewhere. One of the Quicksand artists, Sebastian Romo, wanted to organize an event in an open space outside the exhibition. He envisaged a sound and light project on a bridge which could open and close.

Palacios and Grumberg had quickly realized that a project like this could only be achieved within a period of months if they could lock in to an existing network and infrastructure. That was already in place in De Pijp, hence their approach to SKOR. At their meeting in December 2003 SKOR and the two curators agreed that all ten Quicksand artists would be asked to set up art projects in the neighborhood.

Two weeks later an analysis of De Pijp and initial proposals by five of the artists were ready on paper. The pace never slackened, since the organizers wanted the projects to be ready simultaneously with the exhibition at De Appel. Contacts with local residents and organizations, and requests for funding were speedily put in motion. Thanks to internet, the artists started producing, even though they were based in locations as far-ranging as Mexico City, San Sebastian, Paris, and Seoul.

Quicksand in De Pijp

The project threatened to get bogged down in paperwork, and it soon became clear that only one art project, by Mircea Cantor, would be ready by the exhibition's opening date, April 1. At 12 o'clock, Saturday, April 3, a somewhat remarkable time of day for such an event, a small group of people gathered on a cold and windy Marie Heinekenplein to admire a firework display. A gust swept across the open space, the firework construction blew over, and the presiding authority was forced to have the project abandoned. Artists, supporters and spectators trooped off to a hidey-hole far from De Pijp to drown their sorrows.

Despite this initial setback, Quicksand in De Pijp forged ahead regardless. Fortunately we had early on concluded that the other projects would require a much greater time-span to organize properly. A closely-knit team grew from staff drawn from SKOR and Combiwel. They were led by Colette Appeldoorn and Astrid Schumacher, who succeeded in converting a never-ending flow of e-mail messages into well-documented dossiers and realistically planned events. Many other organizations have contributed vital support to Quicksand. DIVV, Amsterdam's city roads department; GVB, the city's public transport company; and power utility companies Nuon and Dynamicom all responded enthusiastically. The Amsterdamse Fonds voor de Kunst, responsible for funding art in the city, was generous with its support from the start. The French cultural institute Maison Descartes could not have provided greater cooperation. And lastly, the project would have been impossible without the active support of the local district council for Amsterdam Oud-Zuid.

We hope that this project will provide a major contribution toward creating a permanently vibrant cultural climate in De Pijp.

Herbert Koobs, de Pijprant / Buurtbeheer De Pijp
Tom van Gestel, Stichting Kunst en Openbare Ruimte

Slechts een paar dagen voordat wij de laatste hand legden aan deze special van de Pijprant, bereikte ons het verschrikkelijke bericht van het overlijden van Amiel Grumberg op donderdag ochtend 9 september. Met deze foto herdenken wij Amiel die samen met Victor Palacios de initiator en curator was van het project Quicksand in De Pijp.

Just a few days before we laid the last hand on the editing of this special of the Pijprant, we heard the terrible news of the death of Amiel Grumberg on Thursday 9th September. With this photo we commemorate Amiel, who was with Victor Palacios the initiator and curator of the project Quicksand in De Pijp.

MIRCEA CANTOR

(Roemenië / Romania, 1977)

Het uitgangspunt van dit project is Hans Christiaan Andersens beroemde sprookje "De Nieuwe Kleren van de Keizer". Ik overwoog de Keizer opnieuw ten tonele te voeren en begon mij af te vragen hoe ik het verhaal zinvol in de context van De Pijp kon verwerken.

Kijkende naar De Pijp en haar sociale structuur kreeg ik het idee voor een vuurwerk overdag. Dit omgekeerde beeld heeft voor mij ook de betekenis dat een samenleving meer abstract en meer poëtisch kan zijn. Het is tevens een manier om te laten zien hoe een onverwachte gebeurtenis solidariteit teweeg kan brengen. Ook wilde ik nagaan of door middel van herinnerde geluiden een mentale visualisering mogelijk is.

Ik wilde een onverwachte gebeurtenis creëren, zonder aankondiging of welke andere vorm van publiciteit dan ook, en een gevoel dat er iets kan zijn, maar moeilijk te onderkennen is. Vaak worden er evenementen georganiseerd om communicatie tussen mensen te bevorderen. Wat ik voorstelde, was het tegenovergestelde van deze sterk gereguleerde activiteiten, namelijk een vuurwerk dat een 'mislukking' zou zijn. Dit is natuurlijk gissen, want ik kon de reactie van het publiek niet beïnvloeden en dat wil ik ook niet. In die zin benadrukte dit project het tijdelijke tegenover de meer gebruikelijke permanente kunst in de openbare ruimte. Er is niets te verklaren; we zijn buitenstaanders in onze eigen openbare ruimte.

Mircea Cantors vuurwerk was gepland voor de 3e april maar werd geannuleerd wegens slechte weersomstandigheden. In verband met het concept besloot de kunstenaar het vuurwerk niet te herhalen.

The starting point of this project is Hans Christiaan Andersen's famous fairy tale "The Emperor's Clothes". I considered inventing the Emperor himself and began to wonder how the story could be meaningful in the context of De Pijp.

Looking at De Pijp and its social structure it gave me the idea of a daytime fireworks display. For me this switch-around also holds the idea that a community can be more abstract and more poetic. It's also a way to ask how an unexpected event can create solidarity. I also wanted to test the possibility of mental visualising through audio memories.

I wanted to create an unexpected event without flyers or any other publicity and the feeling that something can be there but is hard to distinguish. Often events are organised to promote the communication between people. What I proposed was the opposite of these highly regulated frameworks, namely a fireworks display that could be a failure. This is guesswork, since I have no control over people's reactions, nor do I wish to. In that sense this project also emphasizes the ephemeral event versus the more common permanent public art. There is nothing to be solved; we are outsiders in our own public space.

Due to take place on April 3rd, Mircea Cantor's fireworks display was cancelled because of bad weather conditions. In accordance with his concept the artist decided not to reproduce the display.

Black on black, 3th april, view on Marie Heinekenplein, Photo: Cristian Suta

DE PIJPKRANT / 09.2004

RENAUD AUGUSTE-DORMEUIL

(Frankrijk / France, 1968)

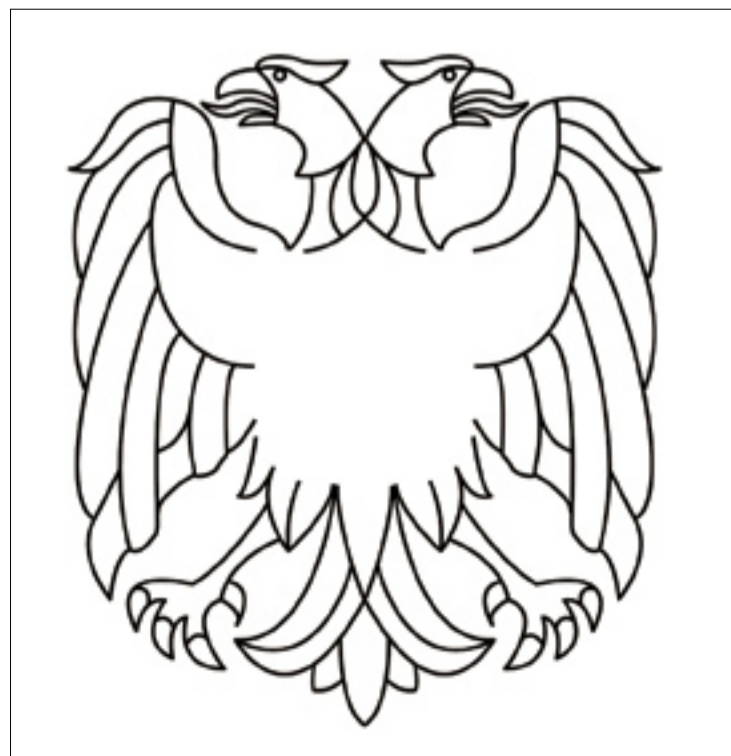
Ik ben geïnteresseerd in het gebrek aan mogelijkheden voor gemeenschappen om zichzelf een identiteit te verschaffen. Dit gebrek kan tot sociale spanningen leiden. Werken in De Pijp gaf mij een kans om een aanzet te geven tot een discussie over de identiteit van een wijk. Hiervoor wilde ik wapenschilden gebruiken, omdat deze van oudsher het eerste strijdsymbool waren dat door een staat werd gebruikt. Ik wilde werken met de identiteit van vijf koloniserende naties. Deze speelden een rol bij de bezetting van een gebied en konden over anderen beslissen. Met mijn project wil ik een aanzet geven tot een discussie over de wijze waarop wij deze geschiedenis van vijandigheid en strijd kunnen beëindigen.

I am interested in the lack of possibilities for communities to represent themselves which causes social tension. The opportunity was to promote in De Pijp a debate about the identity of a country, hence the use of a coat-of-arms historically one of the first symbols of combat adopted by a state. I therefore chose to work with the identities of five colonizing nations. All of these played a part in the occupation of a territory; they all took the role of deciding on others. I wished to stimulate debate on the way we fight history. We may not be able to correct it, but we can appreciate that it is changeable in our minds, in the attitudes and perspectives we adopt when seeing and thinking about the world today.

Het idee om dierenhuiden tentoon te stellen geeft aan dat de maatschappij ons vandaag de dag net zo zwak maakt, als wij door onze identiteit in de gemeenschap zijn. Door dierenhuiden te gebruiken wil ik teruggaan naar de oorsprong van deze symboliek en deze 'ontwapenen'.

The idea of displaying the animal skins shows that society makes us just as fragile today as we are by our identity in our communities. By using skins I aim to go back to the origins of these symbols and to disarm them.

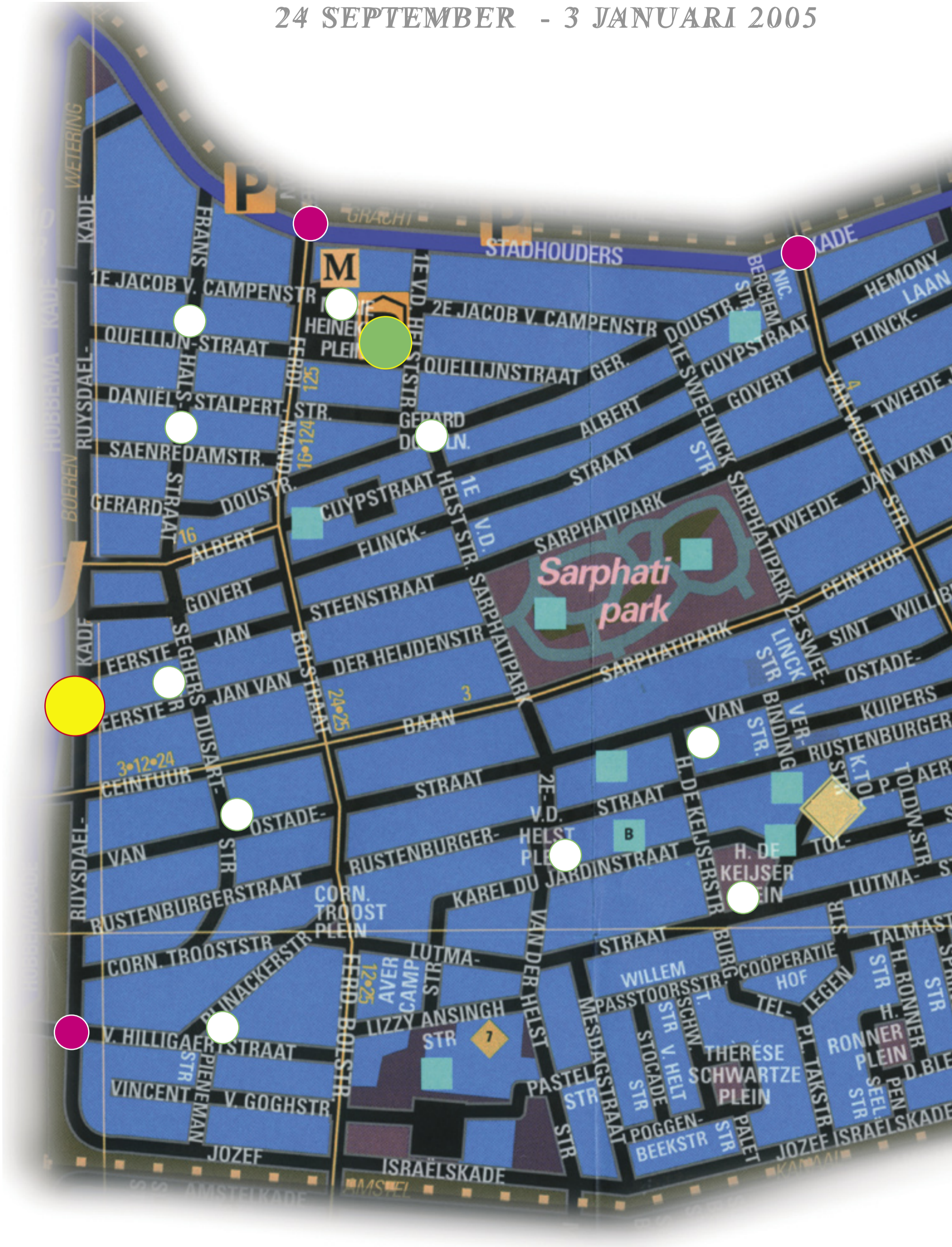
Glorieux, Gloriosus. Een tweekoppige zwarte adelaar afkomstig van het Habsburgse wapen / A two-headed black eagle taken from the Hapsburg coat of arms.

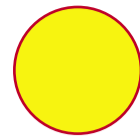

QUICKSAND IN DE PIJP

24 SEPTEMBER - 3 JANUARI 2005

JEAN-LUC MOULENE

Sans titre public

Ruysdaelkade 153

vanaf 24 september

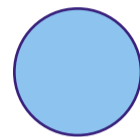

JOTA CASTRO

Verhaal halen / Tell the story

diverse locaties (zie achterpagina)

24 september - 22 oktober

SEBASTIAN ROMO

Komma, coma

Nieuwe Amstelbrug

8 oktober - 3 januari 2005

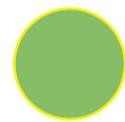

RENAUD AUGUSTE-DORMEUIL

Glorieux, Gloriosus

vier bruggen naar De Pijp

vanaf 24 september

MIRCEA CANTOR

Black on black

Marie Heinekenplein

3 april 2004

OLIVER RESSLER

Alternative Economics,

Alternative Societies

briefkaarten en posters in de hele Pijp

vanaf 17 september

JEAN-LUC MOULENE

(Frankrijk /France, 1955)

Dit project heeft alles te maken met de geschiedenis van de fotografie, met de ontwikkeling van de vroege fotografie: het maken van pasfoto's en pornografische foto's. Pasfoto's tonen een lichaam met een hoofd, pornografische afbeeldingen een lichaam met de geslachtsorganen. Dit is tijdens de meer dan 150-jarige ontwikkeling van de fotografie niet veranderd.

Mijn concept voor dit kunstwerk richt zich op het in een beeld herenigen van het hoofd en de geslachtsorganen. Het gaat mij niet zozeer om de expressie van mentale beelden, maar om het experimentele en concrete resultaat waarin deze tweedeling heeft geresulteerd. Mijn werkmethode was erg precies, bijna ritueel; pas het lichaam aan, maak hoofd en genitaliën zichtbaar, frontaal, naakt, en plaats dit alles op een monochrome achtergrond.

De serie van portretten is nu compleet. Tijdens de sessie zei een van de modellen: "Dit is niet erotisch en niet pornografisch, het kan alleen maar kunst zijn." Of kunst iets is wat geen plaats heeft of iets wat ondefinieerbaar is maakt niet uit, het was in ieder geval een rake opmerking.

Het uiteindelijke werk bestaat uit een videoshot van de fotograaf en zijn model in actie tijdens de fotosessie, genomen vanuit een hoek van 90 graden. Dit wordt op twee videoschermen vertoond in een etalage in het prostitutiegebied aan de Ruysdaelkade.

This project is deeply rooted in the history of photography, more precisely in two landmark developments appearing from photography's debut; identity photos and pornography. One about a body with a head, and the other about a body with sexual organs. These two standards haven't changed more than 150 years after the invention of photography.

My main concept for this project was to reunite the head and sexual organs in one image. The project is not so much about the expression of mental images, but the experimental and concrete precipitation that this dichotomy has brought about. My working method was very precise, almost ritualistic; adjust the body, face and genitals visible, front-on, naked and with a monochrome backdrop.

The series of portraits is now complete. During the shoot one of the models told me, "This is neither erotic nor pornographic, it can only be art." Whether art is that which has no place, or that which is unidentifiable, it was still a rather good call.

For the public installation of the work, a video shot taken during a session from a 90-degree angle, and showing the photographer and model in action is shown on two screens in a shop front in the red light district on Ruysdaelkade.

Sans titre public. Still from the making of Laura and Jean-Luc Mouleène in Amsterdam on April 2nd 2004.
Credits: Victor E. Nieuwenhuijs

DE PIJPKRANT / 09.2004

JOTA CASTRO

(Peru, 1965)

In mijn project heb ik gepoogd de situatie van de buurt in samenhang met zijn cultuur te belichten. Ik realiseerde mij ten eerste de constante verandering in de bevolkingssamenstelling in De Pijp. De aanwezigheid van meer dan 100 verschillende nationaliteiten, eens de rijkdom van de buurt, is geleidelijk terrein aan het verliezen. Een van de grootste problemen waarvoor de immigranten zich bij aankomst geplaatst zien is een gevoel van culturele ontheemding.

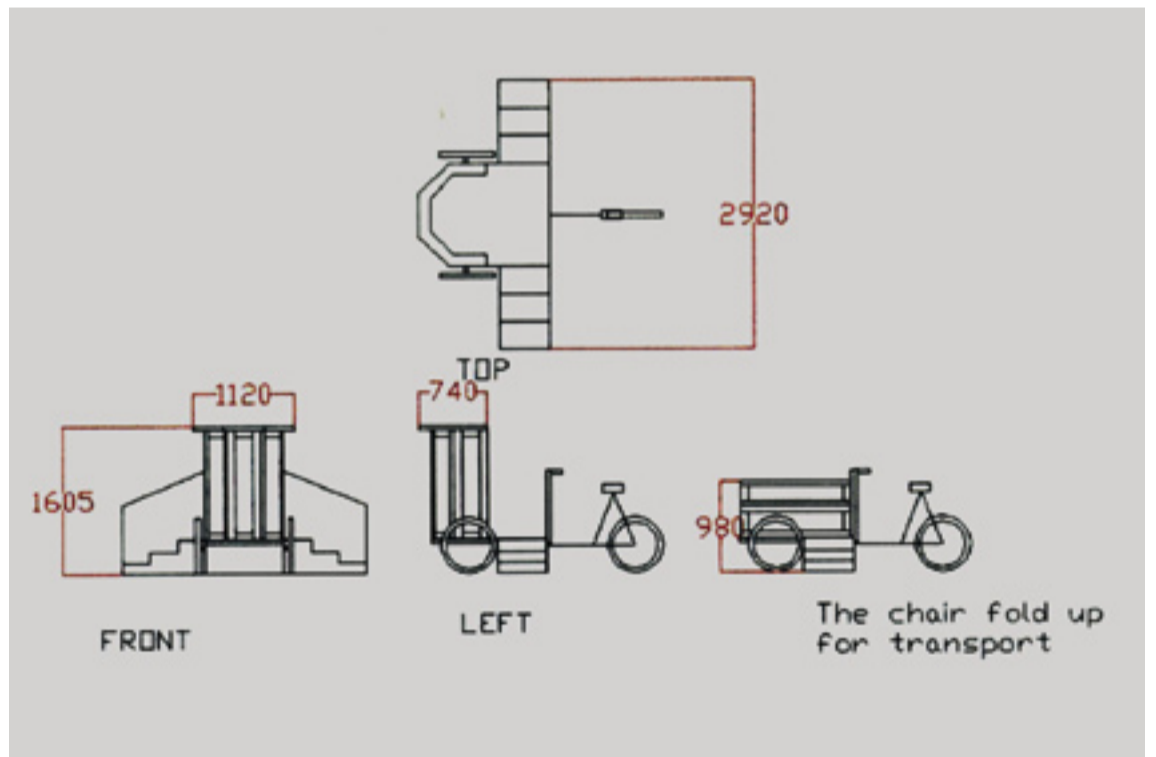
Ik wilde de bewoners van De Pijp tonen wat voor fantastische dingen al die landen die in hun buurt aanwezig zijn te bieden hebben. Aangezien ik met literatuur wilde werken, iets wat in de hele wereld bestaat, heb ik een omgebouwde bakfiets laten maken die als podium kan worden gebruikt voor het voorlezen van verhalen uit een aantal landen die in De Pijp vertegenwoordigd zijn. Het is mijn manier om respect te tonen aan al die nationaliteiten die aan de ontwikkeling van het land en De Pijp hebben bijgedragen. Ik koos de Nederlandse taal om de boodschap over te brengen uit respect voor Nederland omdat ik de buurtbewoners door middel van een gemeenschappelijke taal wilde verenigen.

Uitwerking programma: Erica Eijssker

In my project I attempt to highlight the situation of this neighbourhood through its culture. I first became aware of the phenomenon of gentrification in De Pijp, now spreading through the neighbourhood, and its multiple consequences. The presence of over 100 nationalities – once the richness of this area – is gradually losing ground to the new look encroaching on De Pijp. One of the biggest problems migrants face on arrival is a feeling of cultural dilution.

I wanted to show the residents of De Pijp that there are magnificent things on offer from all the countries represented in their neighbourhood. Since I wanted to work with literature – something which exists throughout the world – I created a reworked bicycle with a pedestal for public readings of stories from a number of countries represented in De Pijp. It was my way of showing respect to all the nationalities that have contributed to the development of the country and the neighbourhood. As a vehicle for the stories, I decided to use Dutch out of respect for the Netherlands, and to unite the residents with a common language.

Credits: Erica Eijssker

Verhaal halen / Tell the story

Alternative Economics, Alternative Societies: posters en briefkaarten
/ posters and postcards

OLIVER RESSLER

(Oostenrijk / Austria, 1970)

Het is vandaag de dag erg moeilijk ons alternatieve sociale- en economische structuren voor te stellen voor een maatschappij, totaal verschillend van onze kapitalistische maatschappij. Dit project dat in de openbare ruimte van De Pijp wordt uitgevoerd, is gebaseerd op ideeën die van belang zouden kunnen zijn, wanneer wij de principes waarop een alternatief systeem gebaseerd moet zijn, in overweging willen nemen.

Het project bestaat uit een serie briefkaarten en posters, die worden verspreid en geplakt op verschillende locaties in De Pijp, waar de laatste jaren sociale conflicten zijn ontstaan ten gevolge van economische processen. De teksten op deze briefkaarten en posters gaan over thema's als de huidige dominante machtsverhoudingen en geven alternatieven aan die een afwijzing van het kapitalistische bestuursstelsel voorstaan. Enkele van de ideeën die in dit project worden gepresenteerd, zijn uitgewerkt in concepten als 'Participatie Economie' en 'Alles omvattende Democratie'.

Het project van Ressler in De Pijp gebruikt de posters als verbeeldingsruimte. In een interview dat werd opgenomen voor de tentoonstelling 'Alternatieve Economie, Alternatieve Maatschappij' waar dit project aan verwant is, zegt Marge Piercy 'Verbeelding is een erg sterk bevrijdend instrument. Als je je niet iets anders kunt voorstellen, kun je er ook niet naartoe werken'.

These days it is becoming extremely difficult to imagine alternative social and economic structures for a society radically different from the capitalist society. This project, which is being carried out in public inner-city spaces in De Pijp, Amsterdam, is based on ideas that might be of interest when considering the principles on which an alternative to the existing system could be based.

The project consists of a series of postcards and posters, put up at different locations in De Pijp, a district in which gentrification, as part of a larger economic transformation process, has been causing social conflicts in recent years. The poster and postcard texts are in the form of appeals, questioning existing dominant power relationships and indicating alternatives that share the rejection of the capitalist system of rule. Some of the ideas presented in this project have been elaborated upon in concepts such as 'Participatory Economy' or 'Inclusive Democracy'.

Ressler's project in De Pijp uses the format of posters as arenas for the imagination. 'Imagination is a very powerful liberating tool. If you cannot imagine something different you cannot work towards it', explains Marge Piercy in a video interview conducted for the ongoing exhibition project 'Alternative Economics, Alternative Societies', to which this project is related.

STEL JE VOOR

**DAT DE HUISVESTING WORDT
GEDEMOCRATISEERD EN UIT DE
SPECULATIEVE MARKT GEHAALD
DIE SLECHTS GUNSTIG WERKT
VOOR EEN PAAR HUIZENBEZITTERS**

SEBASTIAN ROMO

(Mexico, 1973)

Dit project begon met mijn idee van begrenzing en mijn opvattingen over wat publiekskunst is. Ik dacht dat het plaatsen van mensen in het centrum van het werk een van de beste manieren zou zijn om publiekskunst te maken.

De titel van mijn interventie die plaats vindt op de Nieuwe Amstelbrug (verlengde van de Ceintuurbaan) is afkomstig van een interview met een man die in coma is geweest en die deze ervaring omschreef als het verblijven in een ruimte zonder begrenzing. Om dit te bereiken wilde ik een ruimte zonder begrenzing creëren waar mensen als er niets is om aan te raken hun eigen referenties konden volgen, als muizen in een labirint.

Er is ook een woordspeling in de titel naar het woord komma. Als interpunctie is de komma iets wat twee ideeën verbindt en hier refereert het metaforisch aan twee realiteiten, twee situaties en buurten die de brug scheidt dan wel benadrukt als hij geopend is. Ik houd van deze dubbelzinnigheid van de woordspeling en de interactie in de ruimte op de brug.

De interventie op de brug biedt meer dan een focuspunt in de vorm van een kunstobject. Het project richt zich op de mensen zelf die het middelpunt zijn en dat ook voelen. Daarbij geholpen door kleur-, licht- en geluidseffecten. Mensen kunnen zelf beslissen welke betekenissen ze willen ontleenen.

Het geluid werd geproduceerd in samenwerking met de Mexicaanse componiste Marisol Jiminez.

This project began with the idea of limits and my views on what makes public art. I thought that one of the best ways of making public art would be to place the people in the centre of the work.

The title of my intervention which takes place on the New Amstel Bridge comes from an interview with a man who had been in a coma and who was describing it as being in a space without limits. In searching for this, my idea was to create a space without limits where people could follow their own references when there is nothing to touch, like mice in a labyrinth.

There is also a play on the word comma. As punctuation the comma is something that links two ideas and here metaphorically, it refers to the two realities, situations and neighbourhoods the bridge separates and emphasizes when open. I like this duplicity with the play on words and the interplay of the spaces of the bridge.

The intervention on the bridge provides more than a focal point in the form of an object. The project focuses on the passers-by themselves. They are the focal point of the work and will feel this, assisted by the colour, light and sound effects. They are free to fill in whatever meaning they wish to give it.

The sound was produced in collaboration with Mexican composer Marisol Jiminez.

Komma, Coma

PROGRAMMA JOTA CASTRO

'Verhaal halen' van Jota Castro is op de woensdagen speciaal voor kinderen. Voor de open podia kunt u zich opgeven bij SKOR, telefoon (020) 672 25 25 (vraag naar Lenneke Overeem). Presentaties en plekken kunnen nog wijzigen. Zie voor het definitieve programma www.skor.nl

Land	Datum en tijdstip	Locatie	Voorgedragen door
1 Irak	vr 24 sept 18.00 uur	Marie Heinekenplein	Al Galidi
2 Palestina / Israel	za 25 sept 14.00 uur	Vredeskervplein	Basema Spijkerman-Salman / Ruben Verhasselt
3 Pakistan	za 25 sept 18.00 uur	Vredeskervplein	Hugo Koolschijn
4 Iran	wo 29 sept 12.30 uur	Henrick de Keijserplein	Afshin Afkari
5 Indonesië / Antillen	vr 1 okt 12.30 uur	Van der Helstplein	Herman Keppy / Milushka Birge
6 Argentinië	vr 1 okt 18.00 uur	Frans Halsstraat	Mabel Gonzalez
7 Duitsland / Turkije	za 2 okt 12.30 uur	Marie Heinekenplein	Hans Dorff / Meral Taygun
8 Polen / Turkije	za 2 okt 18.00 uur	Marie Heinekenplein	Karol Lesman / Meral Taygun
9 Marokko	wo 6 okt 12.30 uur	Henrick de Keijserplein	...
10 Colombia	vr 8 okt 12.30 uur	Van der Helstplein	Mabel Gonzalez
11 Paraguay / Portugal	vr 8 okt 21.00 uur	Kraakcafé Molli	Juan Tajes / Tesaray
12 Rusland	za 9 okt 12.30 uur	Hercules Seghersplein	Raisa Pintchouk
13 Verenigde Staten / Cuba	za 9 okt 18.00 uur	Van der Helstplein	Sheila Gogol / Ariel Bridon Romero
14 Suriname / Ghana	wo 13 okt 12.30 uur	Afrikahuis	Yolanda Dort-Richards
15 Gedichten over de liefde	vr 15 okt 12.30 uur	Gerard Douplein	...
16 Uruguay - Frankrijk	vr 15 okt 18.00 uur	Gerard Douplein	Juan Tages
17 Open podium	za 16 okt 12.30 uur	Marie Heinekenplein	U vertelt uw eigen verhaal
18 Marokko / Suriname	za 16 okt 18.00 uur	Hercules Seghersplein	
19 Kinderverhalen	wo 20 okt 12.30 uur	Hercules Seghersplein	
20 India - Iran	vr 22 okt 12.30 uur	Marie Heinekenplein	Paul Slaats
21 Open podium	vr 22 okt 18.00 uur	Frans Halsstraat	U vertelt uw eigen verhaal
22 Jota Castro (afsluiting)	za 23 okt 12.30 uur	diverse locaties	Jota Castro

Vrijdag 24 september om 18.00 uur op het Marie Heinekenplein: Opening Quicksand in De Pijp door Hans Zuiver en Tom van Gestel

COLOFON extra editie De Pijpkrant

Redactie: Tom van Gestel, Amiel Grumberg, Herbert Koobs; **Eindredactie:** Patricia Pulles; **Grafische vormgeving:** Mircea Cantor; **Bijdragen van:** de kunstenaars; **Vertaling:** Natives Vertaalbureau (Eng-Ned), Toon Springeling-Briggs (Ned-Eng), Lisa Warner (Fr-Eng); De samenwerking van Quicksand in De Pijp en de Pijpkrant is een initiatief van Gert Meijerink en Herbert Koobs; **Druk:** Dijkman Offset BV

Deze extra editie is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur en SKOR, ter gelegenheid van het project Quicksand in De Pijp. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij: Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam, Telefoon (020) - 676 48 00, Email: pijpkraant@wijkcentrumceintuur.nl en SKOR, Ruysdaelkade 2, 1072 AG Amsterdam, Telefoon (020) - 672 25 25, E-mail: info@skor.nl, www.skor.nl

Project Quicksand in de Pijp is tot stand gekomen met ondersteuning van: SKOR; Amsterdams Fonds voor de Kunsten; Stadsdeel Amsterdam Oud Zuid; Maison Descartes; dienst Infrastructuur Verkeer en Vervoer; Dynamicom; STEIM; Franse Ambassade; GVB; Combiwel

COMBIWEL: Hans Zuiver, Herbert Koobs; **SKOR:** Tom van Gestel, Colette Appeldoorn, Hanneke Janssens, Fedor Kiebert, Martine van Kampen, Patricia Pulles, Astrid Schumacher

Curatoren Quicksand in De Pijp: Amiel Grumberg, Victor Palacios

Met dank aan: Marijke Jansen, Saskia Bos en Nicolette Enke (De Appel), Gaby Steindl, Fred Gerstelling, Anita Frank, Rob van 't Padje, Sanne Koolwijk, Lex Meijer, Barbara Brons, Jeannette Swaab, Jeannette Prins, Len Koomen, Yvonne Liefhebber, Gert Meijerink; Ad van Lanen, Annette Dieze, Thomas Michelin, Philippe Hardy, Jacob Jan Kalverboer, Ruud Greef, Wouter van Zwieteren, Chris Haakman, Jan de Groot, Dhr H. Brons, Erik Boontjes (dienst Binnenwaterbeheer), alle brugwachters die voor ons incidenteel naar de Nieuwe Amstelbrug sjeesden om de brug te openen, Bas van Steenoven, Rob Kruizinga, Henk Gerbes, Martina Zwiers, Jan Joosten, Ming Wong, Jaap Fraaij, Hans Bakker; Roxanna, Sorana, Maartje Seyferth (Moskitofilm), Paul van Aalst en Geertina Hendriksen, Erica Eijssker, alle performers van het project van Jota Castro, Kevin Koekkoek, Lenneke Overeem, Jacques Bouten, Rob Hillenbrink, Remie Bakker, Paul van de Vliet, Robert Babelowsky (print 81), Joop Springer, Jacques Gilbert, Carlos Enriquez Verdura, Jos Mulder (Focus), Michel Waisvisz, Robert van Heumen, Erika Combee, Nico Bes, dhr. G. Duprie en Fred Edens.

Foto rechts: Quicksand curator Amiel Grumberg in De Pijp

photo taken by vangabi and man